

عنوان مقاله:

اثرات رشد اخلاقی و تربیتی فراگیران بر روند رشد شخصیتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه معارف اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

زهره هاشمی زاده - کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی گرایش فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه پیام نور همدان

خلاصه مقاله:

در رشد و تکامل شخصیت کودک، عوامل زیادی موثرند و میزان تاثیر این عوامل به میزان توانایی کودک به درک اهمیت این عوامل در ارتباط آنها با خودش بستگی دارد. خودپنداری در کودک از ادراکی متأثر می شود که او درباره ی نظریه گروه اجتماعی نسبت به خود داردمتلاص است ظاهر او طوری باشد که دیگران از او تحسین کنند در این صورت همین ظاهر، یک عامل موثر در رشد شخصیت او خواهد بود. لکن اگر متوجه شود که دوستانش او را نمی پسندند و به او لقب می دهند که دلیل ناخوشایندی ایشان از ظاهر اوست این نیز تاثیر بدی در رشد و تکامل شخصیت کودک خواهد داشت. از این رو، مطالعه عواملی که در رشد و تکامل شخصیت کودک موثرند ضروری است. درباره ی انواع این عوامل، میان روان شناسان اختلاف نظر وجود دارد. بدین معنا که بعضی به عوامل طبیعی و بیولوژیک و گروه دیگر فقط به عامل های اجتماعی اهمیت می دهند. ولی اصل مسلم این است که شخصیت هر فرد نتیجه همکاری و تعامل و تفاعل همه عوامل نامبرده است. بسیاری از جنبه های زندگی مدرسه عناصر تشکیل دهنده تربیت اخلاقی هستند. به عنوان مثال، فرهنگ مدرسه و آموزگار به عنوان یک فرد اخلاقی، در رشد اخلاقی شاگردان بسیار مهم است. رویکرد جامعه عادلانه کولبرگ به تربیت اخلاقی بر تحقیق در مورد جو اخلاقی در مدارس بسیار تاثیرگذار بوده است. این رویکرد بر چگونگی تبدیل مدارس به جوامع دموکراتیک و اخلاقی و تاثیرات جو اخلاقی بر رشد اخلاقی شاگردان متمرکز است. علاوه بر فرهنگ مدرسه، آموزگاران به عنوان الگوهای اخلاقی و تعامل بین آموزگاران و شاگردان تاثیر بسزایی بر شاگردان دارند هانسن بین تربیت اخلاقی و تربیت به عنوان یک تلاش اخلاقی تمایز قائل می شود. او پیشنهاد میکند که اگرچه بسیاری از پیامدهای اخلاقی تدریس غیرعمدی هستند، اما تدریس به عنوان یک تلاش ذاتا اخلاقی است.

کلمات کلیدی:

مدارس، مدرسان، دانش آموزان، رشد اخلاقی، شخصیت، فرهنگ مدارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1737273>

